

جنگ اوکراین؛ تحلیل‌هایی واقعی یا بیگانه با واقعیت؟

نیویورک تایمز، روزنامه‌ای که از عمده‌ترین نشریات لیبرال جهان به شمار می‌رود و حوزه نفوذ و تأثیرش ورای مرزهای آمریکاست، در مقاله‌ای که روز جمعه با امضای هیات تحریریه منتشر کرده نسبت به تداوم جنگ در اوکراین ابراز نگرانی کرده و از دولت بایدن می‌خواهد که در باره اهداف کمک به اوکراین در این جنگ به چند سوال معین پاسخ دهد.

<https://www.nytimes.com/2022/05/19/opinion/america-ukraine-war-support.html>

اهمیت این مقاله به خصوص از این بابت است که امضای هیات تحریریه معمولاً به معنای همراهی بخشی از الیت سیاسی و اقتصادی و اجتماعی ایالات متحده با این مواضع است. این که روسیه در تجاوز خود به اوکراین به رغم شکست‌هایش در اطراف کیف و به هم ریختن و تعویق برنامه‌های جنگی‌اش در جنوب و شرق اوکراین همچنان به تهاجم خود ادامه می‌دهد و پس از تصرف ماریوپل در حال سمت‌گیری به سوی بخش‌های دیگری در منطقه دونباس و خارج از آن است و همه این‌ها می‌تواند تداوم جنگی خونین و پرهزینه را رقم بزند و نیز این واقعیت که اثرات آشکارتر و مخرب‌تر جنگ در اوکراین بر بازار غذایی و انرژی جهان و کل اقتصاد دنیا روز به روز بیشتر آشکار می‌شود همه و همه احتمالاً در تدوین مقاله نیویورک تایمز و آنچه که "متغیر شدن پارامترها" می‌نامد بی‌تأثیر نبوده‌اند، هر چند که مقاله به مقاومت کم‌نظیر مردم اوکراین هم بی‌اعتنا نمانده است.

در مقاله آمده است که دولت بایدن باید در گفت‌وگو با رهبری اوکراین مرزها و محدودیت‌ها و ریسک‌های حمایت بی‌چشم‌انداز غرب از اوکراین را به بحث بگذارد: «این در خدمت منافع و مصالح آمریکا نیست که در جنگی طولانی و پرهزینه درگیر شود».

مقاله به این نکته اشاره می‌کند که در ماه مارس استدلال نمایندگان نهادهای اطلاعاتی امریکایی این بود که پیام ایالات متحده و متحدان‌اش به اوکراینی‌ها و روس‌ها باید این باشد که مهم نیست که تا چه زمانی جنگ به طول خواهد انجامید، (چرا که) اوکراین در نهایت آزادی خواهد را باز خواهد یافت. اوکراین شایسته حمایت در برابر تجاوز بی‌دلیل روسیه است و ایالات متحده باید متحدان خود را در ناتو رهبری کند تا به ولادیمیر پوتین نشان دهند که این پیمان مایل و قادر به مقاومت در برابر جاه طلبی‌های او است.

این هدف نمی‌تواند تغییر کند، اما در نهایت هنوز به نفع آمریکا نیست که وارد یک جنگ همه جانبه با روسیه شود حتی اگر یک صلح از طریق مذاکره احتمالاً نیازمند اتخاذ تصمیمات دشوار توسط اوکراین باشد. تشخیص اهداف و استراتژی ایالات متحده در این جنگ دشوارتر شده، زیرا به نظر می‌رسد پارامترهای مأموریت تغییر کرده است».

مقاله اما زنه‌ار می‌دهد که با این همه "در خدمت منافع آمریکا نیست که وارد جنگی تمام عیار با روسیه شود، هر چند که (قطع این جنگ) مذاکراتی معطوف به دستیابی به صلح تصمیمات بعضاً دردناکی را از سوی اوکراینی‌هایی طلب کند".

هیات تحریریه نیویورک تایمز در ادامه با طرح سوالاتی در باره راهبرد آمریکا در جنگ اوکراین، می‌نویسد که اگر دولت بایدن نخواهد شفاف به این سوال‌ها پاسخ بدهد عملاً به ایجاد امنیت و صلحی پایدار در اروپا ضربه می‌زند. نویسندگان مقاله می‌گویند که این درست است که رنج و محنت و آوارگی اوکراینی‌ها احساسات و همبستگی مردم آمریکا را به جوش آورده است، ولی حمایت این مردم برای جنگی که بسیار دورتر از مرزهای آمریکا در جریان است همیشگی نخواهد بود، و مسائلی مانند تورم مشکلی بزرگتر از جنگ اوکراین برای امریکایی‌ها هستند و ادامه جنگ با اثرات منفی‌یی که بازارهای غذا و انرژی دنیا می‌گذارد احتمالاً این تورم را فزون‌تر خواهد کرد.

نیویورک تایمز همچنین هشدار می‌دهد که کوبیدن بر طبل پیروزی و نیز این تصور که اوکراین با کمک وسیع آمریکا و اروپا قادر می‌شود روسیه را به موقعیت قیل از تجاوز به اوکراین عقب براند، اقدامات و فرض‌هایی خطرناک هستند: «پیروزی نظامی اوکراین بر روسیه به گونه‌ای که موقعیت سال ۲۰۱۴ را احیا کند و روسیه را از کریمه و کل منطقه دونباس عقب براند، تصویری غیرواقعی است. روسیه قوی می‌ماند و سرمایه‌گذاری حیثیتی پوتین برای انجام این تجاوز فراتر از آن است که به سادگی عقب نشینی کند... روسیه هر چقدر هم که آسیب دیده باشد و ناشیانه و غیرحرفه‌ای عمل کرده باشد باز هم در شرایطی هست که ویرانی‌های بزرگتری را به اوکراین تحمیل کند، و نیز یک قدرت بزرگ اتمی است با دیکتاتوری عصبانی و غیرقابل محاسبه»....

Vahik, [22 Mai 2022 um 23:12]

نیویورک تایمز با اشاره به سرمایه‌گذاری‌های سنگین نظامی و مالی و اطلاعاتی آمریکا در حمایت از اوکراین می‌نویسد که با این همه در ماه چهارم جنگ لازم است که دولت بایدن "برای زلنسکی و تیم او روشن کند که حمایت‌های ناتو و آمریکا و متحدانش در درافتادن با روسیه حد و مرزی دارد... این بحث نوعی چرخش آشکار در سیاست‌های غرب است و شاید موضع مذاکراتی اوکراین در برابر روسیه را تضعیف کند، ولی تصمیم دولت اوکراین در باره ادامه جنگ باید بی‌قید و شرط بر اساس برآوردی واقعی از امکانات خود باشد و نیز پاسخی به این سوال که تا کجا ویرانی اوکراین برایش قابل تحمل خواهد بود. رویارویی با این واقعیت‌ها و سوال‌ها شاید در داورد باشد... ولی این وظیفه دولت‌هاست که به دنبال یک "پیروزی" توهم‌آلود نباشند".

نیویورک تایمز در انتها می‌نویسد: «روسیه تا سال‌های سال از انزوا و تحریم‌های اقتصادی زیر فشار و مشقت خواهد بود و نام پوتین به عنوان یک قصاب در تاریخ باقی خواهد ماند، (ولی) اکنون چالش این است که (آمریکا) سرخوشی را از بین ببرد، تمسخر را متوقف کند و بر تعریف و تکمیل مأموریت تمرکز کند. حمایت آمریکا از اوکراین آزمونی برای جایگاه آن کشور در جهان در قرن بیست و یکم است و بایدن (با تدقیق راهبردها در جنگ اوکراین) فرصت و تعهدی دارد که کمک کند تا مشخص شود که آن جایگاه چه خواهد بود.»

در این سوی اقیانوس

طرفه این که در این سوی اقیانوس هم، دیروز اریش فاد، افسر ارشد ارتش آلمان که تا سال ۲۰۱۳ و قبل از بازنشستگی شش سال ریاست بخش سیاست امنیتی و خارجی در دفتر آنگلا مرکل را به عهده داشت و ارشدترین مشاور او در این عرصه به شمار می‌رفت با رادیو سراسری آلمان مصاحبه‌ای کرده و تقریباً همان حرف‌های نیویورک تایمز و نگرانی‌ها نسبت به روند بی‌چشم‌انداز جنگ و خطر "توهم پیروزی در میدان نبرد" را مطرح می‌کند. هم مقاله هیات تحریریه نیویورک تایمز و هم تحلیل اریش فاد بیگانه با واقعیت هستند؟ تنها بخشی از واقعیت را بازتاب می‌دهند؟ یا عیار واقع‌گرایی آنها بالا است؟ یا...

<https://www.deutschlandfunk.de/interview-erich-vad-ex-brigade-general-und-lehrbeauftragter-zur-ukraine-dlf-0c295ae1-100.html>

